

ותנאים ואמורים, אם פאמור, וכי עם הארץ מניין יורע אתה זה? אלא והוא עם הארץ הוא כמו שור או שה או עז או (^{פה}) תור או יונה. מה בהמות אין יודעות תורה, שהיא שם יהו"ה, כן עם הארץ לא יורע. אלא מיכאל להן גדול הוא עוזה אותו עולה וקרבן לפניהם, והוא מכון בשם המפרש בעלית רוחו שפצא בלב אחד, כמו שפצעו אמת רוח הקדש בכל ליליה.

ומשים זה פרושה החכמים, שב يوم אחד לפניו מיתח. שבכל יום יומם צrisk אדם לחזור בתשובה ולמסר את רוחו אליו שיצא באחד. וזה שכתבוב (תהלים לא) ביריך אפקיד רוחי.

ואם הוא תלמיד חכם, עליו נאמר (משלי יט) יודע צדיק נפש בהמתו, שאין חכם כמו הפהן, כמו שבארוחה הרוצה להחכים ידרים. ואם תלמיד חכם הוא, צrisk שיחיה בו חסד, ועם י' שהיא חכמה - חסיד. ומפני שאין בו חכמה, איןנו חסיד. ומשום כך פרושה, ולא עם הארץ חסיד. ואם יש בו ה', חמשה חמשי תורה שנתקנו ממשمال, נקרא גיבור בתורה וירא חטא. ואם הוא בור, נאמר בו אין בור ירא חטא.

ומני שזכה לחתורתה, שהוא ר', והוא חטא, הוא חכם מבין בתורה וירא חטא, הוא יזרש את מלכותו, שהיא ה"א, מצות הפלך. בין עוזה את מצות הפלך. בין שזכה לשם יהו"ה, זוכה לשם המפרש שנקרו אדים, וזה יוד' ה"א ואיזו ה"א. בההוא זמאנא שליט על גופיה, דאייהו שופטו נפש בהמתה. ורומי בהמתה דבנפש הbhmitat העשית הפלוי עולם, רוח ממללא בהגלי עולם (נפש רקה כל תרחותין ומחשובת דהגלי עולם). ותלמיד חכם שליט עליהו.

ותנאיין ואמורים, אי תימרין וכי עם הארץ מנא ידע דא. אלא ודאי עם הארץ יהיה כשור, או שה, או עז, או (^{פה}) תור, או יונה. מה בעירן לא ידע אורייתא, דאייה שם יהו"ה, כי עם הארץ, לא ידע. אלא מיכאל בהנא רבא, יהיה עבד ליה עולה וקרבנא קדם יי', וайיה מכון בשמא מפרש, בסליקו דרוחיה, דתפוק בלב אחד, בגונא דבר נפיק רוחא דבר נש בכל ליליה. ובגון דא אוקמייה רבנן, שוב יום אחר לפניו מיתח, דבכל יום ויום צrisk בר נש לאחדרא בתיבתא, ולמספר רוחיה לגביה, דיפוק באחד, הדא הוא דכתיב, (תהלים לא) ביריך אפקיד רוחי.

ואם הוא תלמיד חכם, עליה אתחמר (משלי יב) יודע צדיק נפש בהמתו דלית חכם, פמו בהנא. כמה דאוקמייה הרוצה להחכים ידרים. ואם תלמיד חכם הוא, צrisk שיחיה ביה חסיד, ועם י' דאייה חכמה, חסיד. ומאן (ז"ג ע"ב) דלית ביה חכמה, לאו אייה חסיד. ובגון דא אוקמייה, ולא עם הארץ חסיד. וαι אית ביה ה', חכמה חומשי תורה, דאתה ייחיבו ממשמאלא,atakri gibor בתורה, וירא חטא. וαι אייה בור, אתחמר ביה, אין בור ירא חטא. ומאן דזכי לתפארת, דאייה ר', וαιיה חכם מבין בתורה וירא חטא, זרית מלכותיה, דאייה ה"א, מצות הפלך, אי עבד פקיד מלבא. בין דזכי לשם יהו"ה, זכי לשמא מפרשatakri adam, זרא יוד' ה"א ואיזו ה"א. בההוא זמאנא שליט על גופיה, דאייהו שופטו נפש בהמתה. ורומי בהמתה דבנפש הbhmitat העשית הפלוי עולם, רוח ממללא בהגלי עולם (נפש רקה כל תרחותין ומחשובת דהגלי עולם). ותלמיד חכם שליט עליהו.

הדא הוא דכתיב, (בראשית א) וירדו ברgett הים ובעוף השמי ובהמה ובכל הארץ. מאי ובכל הארץ.

הבהמת עשית הפלוי העולם, רוח שמדברת בהגלי העולם, נשמה שבה כל החזרות והמחשובות של הפלוי העולם, ומילד חכם שלט עליהם.

וזה שכתבוב, (בראשית א) וירדו בדגת הים ובעוף השמי ובהמה ובכל הארץ. מה זה ובכל הארץ?

זה הגוף, עולם קטן, ופוחדים ממנה. זהו שכחוב (שם) ומוראכם וחתקם. מצד הימין שולט עליהם, בו וירדו, כמו שנאמר (תהילים יט) וירד מים עד ים. מצד השמאלי פוחדים ממנה, זהו שכחוב ומוראכם וחתקם, ועליו נאמר יודע צדיק נפש בהמתו. אחר שהוא צדיק, לא נתן לו שבר מצות, אין לו שבר בעולם הנה ולא מזון לבהמות, שענין קשיבות כמו מת. הוא עם השכינה בקביעות שלה עמה על הכל. כי ה' אלוהיך אש אוכלה הוא ציריך (דברים ז). האש הזה היה ציריך להיות תמיד עמה, שאין לה בכיה, שהוא אוכל כל הקרבות של התפלות ודרכיו תורה. שהיא השכינה היא פרנסתו, ובמה? בתפלה, זהו שכחוב (שיר ח) פתיחי לוי. פתיחי לוי, בתפלה, שנאמר בה (תהלים נא) ארני שפטי תפוח, שהיא אחתי רעהית, ואין רעהית אלא פרנסתי, שבה מתקנים מאכלים של קרבנות של המלך הבנים הקדושים, בכמה מני מאכלים, בלחם של התורה.

שנאמר בה (משל ט) לכו לחמו בלחמי, מיין. ובין, שהוא יין התורה, ממשאל. בנסוך הפים, ויין התורה שבסכת ובבעל פה, מהעמור האמצעי שכולל את שיגיהם. בבשר, שהוא בשר הקודש, בכמה קרבנות, שעיליק פרשו בעלי המשנה שעוסקים בבשר היורד מן השמים. מה זה מן השמים? זה העמור האמצעי.

שעליו נאמר ובשר מבשר. וזה בשר הקודש, שדולקת בכמה שלבות מצד הגבורה באחבת בעלה, נשרפת באחבה של אהבה בקדושים ברוך הוא שהוא יהה בשלבות של אהבה של יהו, לקים בו אש

דא גופא, עולם קטן, ורחליין מגיה, הדא הוא דכתיב, (בראשית ט) ומוראכם וחתקם. משטרא דימינא, שליט עליהו, ביה וירדו, כמה דעת אמר, (תהלים ע) וירד מים עד ים. משטרא דשמאלא, רחלין מגיה, הדא הוא דכתיב ומוראכם וחתקם. ועליה אמר, יודע צדיק נפש בהמתו. בתר דאייה צדיק, לא יהיה ליה שבר מוצאות, לית ליה אגרא בעלמא דא, ולא מזונא לבערין דעתינו חשוב במת. אייה עם שכינטא בקביעו דיליה עמה על פלא. (דברים ז) כי יי' אלהיך אש אוכלה הוא. הא אש, אריך ליה תמיד עמה, דלית ליה בבייה, דאייה אכילת כל קרבניין דצלותין, ומליין דאוריתא. דאייה שכינטא אייה פרנסה דיליה, ובמה. בצלותין, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) פתיחי לי. פתיחי לי, בצלותא דאתמר בה (תהלים נא) אדרני שפטי תפוח, דאייה אחתי רעהית, ולית רעהית אלא פרנסתי, דבה מתקנין מאכלין דקרבניין דמלפא בנין קדישין, בכמה מני מאכלים, בנהמא דאוריתא. דאתמר בה (משל ט) לכו לחמו בלחמי, מימינא. ובחרמא, דאייה יינא דאוריתא, ממשאל. בנסוך הפים, ויין דאוריתא דככטב ובבעל פה, מעמודא דאמצעיתא, דבליל פרויה. בבריא, דאייה בשדר הקדש, בכמה קרבניין, דעליה אויקומה מאירי מתניתין בברשור היורד מן השמים עסקינן. מיין השמים. עמודא דאמצעיתא. דעליה אמר, ובשר מבשרי. ודר בשר הקדש, דאדיליקת בכמה שלחוビין, משטרא דגבורה ברחימיו בעלה, אטוקדת ברחימיו דאהבה בקשרית שמע, ברחימיו דיחודה, דלייא ווומם לא תכבה. וחבריא בחיכון אל תחנו דמי לו לקורקשא בריך הוא, למתיו אייה בשלחוビין דרחימיו דיחודה דקריאת שם. לך יימא ביה, אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. (ע"ב רעה מהיינא).

בקריית שמע, באחבת היחוד, שלילה ויום לא תכבה. וחהבתה, אל תחנו דמי לו לקדוש ברוך הוא שהוא יהה בשלבות של אהבה של יהו, לא תכבה. (ע"ב רעה מהיינא).

תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. (ע"ב רעה מהיינא).